

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 18 ianuarie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 12 mai 2021, declarate de avocata Mihaela Rotari și de inculpatul

Oboroc Evgheni XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>15.12.2020 – 18.01.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>05.02.2021 – 12.05.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>05.07.2021 – 14.07.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 18 ianuarie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Oboroc Evgheni a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 1 an închisoare și art. 179 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, *prin cumul parțial al pedepselor aplicate*, conform sentințelor Judecătoriei Bălți din 25.10.2018 și 18.12.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, *din momentul definitivării sentinței.*

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Arif-Kîzî Zarișneac Nazilea prejudiciul material în sumă de 10.045 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, în perioada cuprinsă între 01-04 noiembrie 2020, inculpatul Oboroc E., urmărind scopul sustragerii bunului din avutul proprietarului, acționând din interes material, folosindu-se de faptul că nu este văzut de nimeni, fiind în stare de ebrietate, a pătruns în construcția nr. 36 amplasată pe teritoriul Asociației Pomicole „Дружба” din municipiul XXXXX, XXXXX XXX, proprietar fiind Zarișneac N. și din dulapul ce se afla în dormitorul casei nominalizate, prin acces liber, pe ascuns, a sustras bani în sumă de 500 euro, echivalentul a 10.045 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la 26 noiembrie 2020, aproximativ orele 06.40, intenționat, având scopul violării de domiciliu, încălcând prevederile art. 29 al Constituției Republicii Moldova - dreptul la inviolabilitatea domiciliului, fără consimțământul proprietarului, prin spargerea ușii de la intrare care era încuiată, a pătruns ilegal în domiciliul lui Negruța A., amplasat în XXXXX, XXXXX XXXXX și a rămas acolo aproximativ 15 minute, iar la cerința proprietarului de a părăsi domiciliul, el nu reacționa, manifestând în continuare comportament neadecvat prin numirea cu cuvinte obscene în voce în adresa părții vătămate.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În baza probelor administrate, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art. 179 alin. (1) Cod penal, ca pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, a recunoscut vina integral, contribuind la descoperirea infracțiunii și s-a căit sincer, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „alcoolism cronic”, că a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, că anterior a fost condamnat de două ori, a comis infracțiunile în perioada de probațiune stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți din 18.12.2018, iar conform informației de la Biroul de Probațiune Bălți, sentința Judecătoriei Bălți din 25.10.2018 nu a fost executată integral, deci, nu și-a făcut concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis alte infracțiuni, ce-l caracterizează ca fiind o persoană predispusă să încalce legea, concluzionând că resocializarea și corectarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare, în condițiile prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală - reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Ori, inculpatul nu este pentru prima dată în conflict cu legea penală, anterior fiind condamnat și a comis infracțiunea în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Bălți din 18.12.2020, nu este angajat în câmpul muncii, nu are o ocupație permanentă ce i-ar asigura o sursă stabilă de venit pentru existență, ce permite a presupune continuitatea activității criminale, prin urmare, acțiunile acestuia constituie un pericol iminent pentru societate, care au fost stopate numai prin descoperirea lor și intervenția organelor de drept.

Totodată, este neîntemeiată cererea apărării privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, inculpatul nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind condamnat, iar infracțiunile incriminate au fost comise în perioada de probă, împrejurări în care este irațională dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal.

3. Avocata Mihaela Rotari a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, cu aplicarea prevederilor *art. 90 alin. (11)* Cod penal.

Apelanta a invocat că inculpatul a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală și instanța de judecată, a conlucrat cu organul de urmărire penală, s-a căit sincer de cele săvârșite, are la întreținere un copil minor și este dispus să achite prejudiciul cauzat părții vătămate.

Or, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră și contravine prevederilor art. 61, 75, 76 Cod penal.

3.1. A declarat apel și avocata Maria Corolevschi, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor *art. 90/2* Cod penal.

Apelanta a indicat că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Inculpatul a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, regretă faptele comise și și-a cerut scuze de la partea vătămată, are un copil minor la întreținere, iar instanța de fond a ignorat faptul că el a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 12 mai 2021, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, aceasta fiind în acord cu circumstanțele cauzei, caracterul și gradul de pericol social, personalitatea inculpatului, și anume că nu este la prima abatere de la lege, anterior a săvârșit mai multe infracțiuni, însă nu și-a făcut concluziile de rigoare, nu a pășit pe calea corijării și a comis din nou, cu intenție infracțiuni, fără a conștientiza acțiunile sale.

Astfel, este inefficientă stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, fiind neîntemeiate argumentele apărării invocate în acest sens. Or, aplicarea unei pedepse mai blânde va fi inefficientă și nu va atinge scopurile puse față de pedeapsa penală, deoarece anterior inculpatul a fost condamnat de mai multe ori, beneficiind inclusiv de pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În același timp, inculpatului i-a fost numită pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunile infracțiunilor incriminate, iar în conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-au fost reduse limitele pedepselor aplicate, lipsind temeiuri pentru atenuarea pedepsei.

Deci, ținând cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori, însă nu și-a făcut concluziile necesare, nu a pășit pe calea corijării și din nou a comis cu intenție două infracțiuni, instanța de fond întemeiat i-a aplicat acestuia pedeapsa cu închisoare, care este în corespundere cu legea, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că el poate fi corectat prin stabilirea unei pedepse mai blânde, nu au fost constatate.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Ori, în situația în care nu a dispus de alte circumstanțe decât de cele stabilite de prima instanță, instanța de apel nu este în drept de a aplica inculpatului o pedeapsă mai blândă în lipsa cărorva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, starea de fapt și de drept în instanța de apel rămânând aceeași care a fost stabilită de instanța de fond.

5. Avocata Mihaela Rotari a declarat recurs ordinar, în care solicită *rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să îi fie aplicată o pedeapsă în coroborare cu prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.*

Recurenta a invocat că inculpatul a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală și instanța de judecată, a conlucrat cu organul de urmărire penală, s-a căit sincer de cele săvârșite, are la întreținere un copil minor și este dispus să achite prejudiciul cauzat părții vătămate.

Pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră și contravine prevederilor art. 61, 75, 76 Cod penal.

Iar, în circumstanțele în care inculpatul a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, în privința lui puteau fi aplicate prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită *casarea integrală a hotărârilor adoptate, cu rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.*

Recurentul a indicat că, fiind în stare de ebrietate, nu a conștientizat cele comise, a recunoscut vinovăția pe deplin și s-a căit sincer de cele comise, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală și instanța de judecată, a depus cerere de examinare a cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, întreține un copil minor, este angajat în construcții și este dispus să achite prejudiciul cauzat părții vătămate.

Deoarece a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, în privința lui puteau fi aplicate prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84, 85, Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că, în cazul care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, a solicitat examinarea cauzei în procedura

prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, întreține un copil minor, dar anterior a fost condamnat și a comis infracțiunile în perioada de probațiune, ce denotă că nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, iar pedepsele ce i-au fost aplicate s-au dovedit a fi ineficiente, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurenți, o pedeapsă penală mai blândă, ar reprezenta o soluție inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 1., 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.I. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile nominalizate au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.I. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarat de avocata Mihaela Rotari și de inculpatul Oboroc Evgheni XXXXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 18 ianuarie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 12 mai 2021, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 29 iulie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico